

Man kan sende sine velprøvede og erfarne medarbejdere på uddannelsesorlov, så de kan få opdateret deres kundskaber, og vi tror i Det Radikale Venstre, at velstand skabes af uddannelse. I dagbladet Politikens tillæg »Penge« kan man i dag læse om en undersøgelse, som skulle have vist, at velstanden skabes af de uddannede.

Det drejer sig om en forskerrapport udarbejdet af Institut for Grænseregionsforskning i Aabenraa, og der siger forskningslederen Christian Hansen ifølge Politiken:

»Nogle tror, alle problemer kan løses, bare vi uddanner befolkningen mere og bedre. Men det tyder mine resultater ikke på, siger forskeren.

Folk med lange uddannelser er typisk ansat i den offentlige sektor eller i beskyttede indenlandske erhverv, der ikke konkurrerer direkte med udlandet.«

Der er også en henvisning til finanssektoren, der jo som bekendt virkelig ikke har særlig kronede dage for de ansatte i disse år, hvor der er prikkerunde efter prikkerunde, og man kan få indtryk af en nærmest aldersfascistisk holdning.

Men jeg mener, at denne forskningsrapport skyder ved siden af målet. Det, vi lægger op til med disse uddannelsesorlove, og som vi håber på kan modvirke flaskehalsdannelse, er jo ikke, at man sender folk ind på længerevarende uddannelser på universiteter eller andre læreanstalter og uddannelsesinstitutioner, men – som jeg var inde på før – at man tværtimod tager folk, som er i gang på arbejdsmarkedet og giver dem en arbejdsmarkedsuddannelse, efteruddannelse, opnormering og opdatering.

Set i den sammenhæng er vi helt overbevist om, at dét er den rigtige vej, og at også dansk eksportindustri kan gå hen og få meget stort glæde af det. Et af de konkrete eksempler, vi har kendskab til, er virksomheden Rockwool, som virkelig benytter sig af sådanne rotationsordninger for deres medarbejdere og på den måde har et potentiale i de folk, der hentes ind. Med den opstramning og med den ændring, vi har af uddannelsesorloven med genbesættelsespligt og 100 pct. dagpengedækning, mener vi, at vi virkelig har givet dansk erhvervsliv et redskab i hænde, som bør anvendes rigtigt.

Der er også andre forligsresultater på orlovsområdet og på arbejdsmarkedet i det hele taget, som trækker i den rigtige retning, og som vi må gå ud fra at både erhvervslivet, de ansatte, de ledende medarbejdere og mange arbejdsløse vil være glade for – for eksempel skaber vi større

geografisk mobilitet og har derfor også givet et øget befordringsfradrag.

I den sammenhæng skal det også siges, at den kollektive trafik ikke er glemt, hvor det treårige forlig, der er indgået med DSB om investeringer på 9,6 mia. kr. over tre år, sort på hvidt beviser, at vi ikke har glemt den kollektive trafik. Der er nogle, der har sagt, at vi med dette forlig først og fremmest har haft privatbilismen i tankerne, men det har vi ikke først og fremmest haft i tankerne – vi har også haft dét i tankerne, men ikke udelukkende.

Vi har selvfølgelig overvejet, at der er folk i de tyndtbefolkede områder i Danmark, som nu bliver nødt til at skulle befordre sig ganske langt i egen bil, fordi det kan være svært at komme hen til de kollektive befordringsmidler. I den sammenhæng er fradraget for en, der f.eks. bor på Lolland-Falster, og som arbejder over 100 km væk, en stor fordel. Men den kollektive trafik er som sagt også tilgodeset.

Vi har også med tilfredshed fra Det Radikale Venstres side kunnet medvirke til at hjælpe til et generationsskifte i levende live. Vi har efter forhandling med Dansk Industri og andre organisationer haft et klart indtryk af, at det var noget, der skulle ses efter i sømmene, og det har vi så gjort. Jeg synes, der her er opnået et resultat, som peger fremad og virker befordrende for initiativet, virkelysten og kontinuiteten i det private erhvervsliv, så man ikke fristes til at sidde og vente med et generationsskifte, til det udløses af et dødsfald.

Jeg vil gøre yderligere to bemærkninger om forligselementerne. Det ene er forsvaret, men da vi allerede har haft en debat om det, skal jeg ikke gøre meget ud af det. Jeg skal blot komme med vores overordnede udlægning af forliget om de 690 mio. kr., hvor der – som udgangspunkt – spares på forsvaret.

Der er afsat 690 mio. kr. på en budgetreguleringskonto negativt/positivt. De er så at sige låst nede i en kiste, og til den kiste er der 5 låse, til hver lås hører der en nøgle, hver af de 5 forligspartier har en nøgle i lommen, og Det Radikale Venstre har også en nøgle i lommen. For at vi kan bruge nogle af de 690 mio. kr., så skal kisten lukkes op, og nøglen skal op af lommen – så enkelt og så omfattende er det.

Og så er der DSB, som jeg allerede har nævnt, hvor vi er glade for, at den kollektive trafik tilgodeses af de vedtagne treårige bevillingsrammer på 9,6 mia. kr.

Jeg skal til allersidst gøre et par bemærknin-